

HÄNDER

I ÖRGRYTE PASTORAT

Nr 4 2019

Tema
Ensamhet

Församlingarna i
Björkekärr • Härlanda • Sankt Pauli • Örgryte

Svenska kyrkan

HÄNDER I ÖRGRYTE PASTORAT

Vår trycksak delas ut som gratistidning till alla hushåll i pastoratet. Vi hoppas förstås att du hittar något intressant att läsa, annars får du gärna lämna den till någon som skulle uppskatta den eller lägga den i pappersåtervinningen.

ANSVARIG UTGIVARE:

Martin Lindh

REDAKTION:

Martin Lindh, Helena Sandström, Karolina Braun

OMSLAGSFOTO:

Clay Banks/unsplash.com

GRAFISK FORMGIVNING:

Helena Sandström, Karolina Braun

TRYCK:

Sandstens Tryckeri

MILJÖ:

Miljömärkt papper

DISTRIBUTION:

SDR

Vill du låta döpa dig eller ditt barn? Går ni i bröllopstankar? Vill du bli medlem?

Välkommen att bli en del av kyrkans gemenskap oavsett vem du är.

PASTORSEXPEDITIONEN svarar på frågor och hjälper till med bokningar!

ÖRGRYTE PASTORAT

PASTORSEXPEDITIONEN

BESÖKSADRESS: Herrgårdsgatan 2

ÖPPET: Vardagar 09-12, 12.30-16

POSTADRESS: Box 6034, 400 60 Göteborg

E-POST:

orgryte.pastorat@svenskakyrkan.se

HEMSIDA:

www.svenskakyrkan.se/orgryte

INNEHÅLL

SIDA

- 3 Kyrkoherden har ordet
- 4 Öppna dörrar i S:t Johanneskyrkan
- 6 Frivilligcentral vill bryta ensamheten
- 9 Röster om ensamhet
- 10 Kyrkans SOS är till för att belastas
- 12 När barnet stjälar uppmärksamheten
- 14 Jul i gemenskap
- 16 Måltidsgemenskap i Pauli
- 18 Musik i advent och jul
- 20 Gudstjänster i juletid
- 22 Populärt kapell blir ännu vackrare
- 24 Julinsamlingen: För alla flickors rätt till ett värdigt liv

Ensam?!

Jag kan njuta av att få vara ensam! Efter en lång dag med många möten och intryck kan jag älska att ta en promenad i skogen eller att ge mig ut på en lång cykeltur i ensamhet. Utan några lurar i öronen. Bara jag och tystnanden. Helt ensam. Den självvalda ensamheten är välgörande och läkande.

Den ofrivilliga ensamheten kan däremot bli en plåga. När ingen hör av sig, ingen finns att tala med, ingen besöker och eller frågar hur jag har det kan ensamheten till slut bli som ett fängelse.

Vi människor är skapade för gemenskap. Därför är också församlingens uppdrag gemenskap. Grundbetydelsen i ordet församling är just gemenskap, att människor samlas.

Detta blir också tydligt när vi vet vad Jesus lämnade efter sig till sina vänner. Han lämnade inte en minnessak, inte heller en bok. Han gav oss en måltid! Denna gåva är till för att ska minnas honom och stärkas i gemenskapen. Vi har flera ord för att beskriva denna måltid. Ofta säger vi *nattvard*, en annan benämning är *kommunion*. Även det ordet betyder gemenskap. Den kristna församlingen kan därför med fog beskrivas som en måltidsgemenskap.

Det finns ett djupt släktskap mellan soppköket och nattvardens måltidsgemenskap. "Nog är nattvarden en märklig måltid. Och varje måltid, när man delar sitt bröd med varandra, bär drag av denna märkliga måltid. Att säga så är inte att profanera nattvarden. Tvärtom. Det är att göra allt omtänksamt delande av bröd heligt", skriver förre biskopen Carl-Axel Aurelius.

Församlingen som gemenskap har därför många dimensioner. Tillsammans får vi både ge och ta emot gemenskap. På sidorna som följer kan du läsa hur detta blir verklighet.

Martin Lindh
Kyrkoherde i Örgryte pastorat

S:t Johanneskyrkan håller öppet varje dag med frukost och lunch. Kyrkan har blivit ett vardagsrum för att hämta kraft och hitta gemenskap. – Här är man välkommen i det skick man är i, berättar Johanna Azar, verksamhetschef.

TEXT OCH FOTO:
KAROLINA BRAUN

Vardagsrum med öppna dörrar

Lite från ovan på Stigbergets sluttning blickandes ut mot Kommersen och Stenaterminalen reser sig S:t Johanneskyrkan. Kyrkan invigdes år 1866 av domprost Peter Wieselgren. Det skulle vara en kyrka för de kyrklösa: Här skulle man inte behöva betala en kyrkbänk för att få vara välkommen. Och än idag vill kyrkan välkomna just den som har svårt att hitta sin plats i samhället för övrigt.

Jag har stämt träff med Johanna Azar, verksamhetschef här på S:t Johanneskyrkan, som är en viktig del av Stadsmissionens arbete. Lunchen har precis öppnat och många gäster har redan försett sig med kycklingfilé eller linsbiffar som står på menyn idag.

– Här är man välkommen i det skick man är i, berättar Johanna. Det kan vara akut hemlöshet, man kan ha ett aktivt missbruk eller ett bakom sig – men utsattheten har många ansikten idag. Det kan handla om en sådan sak som

att ekonomin inte räcker till. Vi har fler och fler till synes vanliga pensionärer som kommer hit. Det kan komma "fina damer" som inte skulle vilja be om en gratis lunch – men när vi frågar dem när de åt sist, märker vi att det var ett tag sedan.

Utsattheten har många ansikten idag.

Ca 200 personer äter frukost eller lunch i S:t Johanneskyrkan varje dag. Kyrkan har blivit något av ett vardagsrum för dem som kanske inte har något. Någon som vandrat hela natten kan passa på att sova i kyrkbänken. Någon annan varvar ner, läser en tidning eller pratar med vänner. Många gäster har hittat en gemenskap här, där man har omsorg om varandra och uppmärksammar när någon inte är där.

Att det är en kyrklig verksamhet märks direkt. Här sitter man och äter direkt i kyrkorummet. Framme i koret ligger stenar utlagda i form av ett kors med brinnande värmeljus. Och att det är just en kyrka tror Johanna också är väldigt positivt för besökarna.

– Jag har jobbat här i tre år och jag tror jag kan räkna fingrarna på min ena hand de gånger det blivit oroligt och vi behövt kalla på polis. Det sakrala inger respekt, tror Johanna.

När vi träffas är julen på intågande

– en tid när ensamheten och utanförskapet verkligen ställs på sin spets. Samtidigt också en tid då många vill engagera sig. Stadsmissionen är beroende av gåvor och bidrag och många av gåvorna kommer just i juletid. S:t Johanneskyrkan bjuder också in till julfirande med gratis julmat. Då dukar de upp långbord i hela kyrkan och det är högt tryck.

Volontär i S:t Johanneskyrkan

Emil Andreasson, du är en av många volontärer här i S:t Johanneskyrkan. Varför ville du bli volontär?

Jag ville göra något annat än jag gör i vanliga fall. Jag bor i Johanneberg och jobbar som apotekare. Mina arbetstider gör att jag kan vara här som volontär en dag i veckan. I mitt jobb möter jag ibland personer som går på avvänjning och som skriker efter sina tabletter. Här träffar jag personer med samma problematik, fast i andra änden, och det har gett mig en större förståelse för hur man kan ha det.

Vad innebär uppdraget?

Jag jobbar i köket och kommer hit på morgonen och ställer fram frukost och kaffe. Vi får färdiga mackor från köket så arbetet är inte så betungande. Sedan pratar vi med och lär känna våra gäster. Som volontär här blir man verkligen sedd tycker jag.

Många engagerar sig extra i jultider – brukar du göra något särskilt?

Jag kan tyvärr inte vara med på julfirandet här, men jag och min sambo skänker varje år julkappar till Stadsmissionens julkappsavn. Vi försöker tänka ut roliga saker som vi själva skulle uppskatta.

– Några söker gemenskap, andra kanske söker sig hit av ekonomiska skäl. Många vill också vara volontärer just vid julfirandet. Man kanske själv är ensam, men ser sig inte som besökare, utan vill hellre ha en uppgift, berättar Johanna.

Att julen idag ofta knyts till familj och släkt blir särskilt märkbart när den nära kontakten inte finns där.

– En sak som jag tycker om är att vi frankerar julkort där man kan skriva en hälsning på och som vi sen postar. Det kan vara ett lättare sätt att ta kontakt än att ringa ett samtal, tror Johanna.

Att inte bara erbjuda mat eller tak över huvudet är viktigt ser Johanna. I kyrkan ryms många verksamheter, såsom kör, scenkonst och måleri.

– Många längtar också efter att få höra till ett större sammanhang och få en andlig kontakt, menar Johanna.

I kyrkan finns två präster och en diakon tillgängliga för samtal. Här finns

också en gudstjänstfirande församling. Förutom söndagsgudstjänsten samlar Johannesmässan på onsdagar många människor. Några hittar en personlig tro längs vägen, som också kan bli en kraft att ta sig ur ett missbruk. Själv kommer Johanna inte från kyrkans värld utan från ideell sektor. Hon har tidigare bl.a. arbetat på Amnesty. Här får hon arbeta lokalt och ser effekten mer direkt. Och hon ser kyrkans arbete som viktigt.

– Många gånger är kyrkan den mest radikala kraften i samhället, men mycket av arbetet sker i det fördolda, menar Johanna.

S:t Johanneskyrkan är en del av Göteborgs kyrkliga stadsmission.

Örgryte pastorat bidrar till Stadsmissionens arbete genom ett avtal. För 2020 bidrar pastoratet med **800 000 kr** till verksamheten.

Frivilligcentral vill bryta ensamheten

TEXT: KAROLINA BRAUN
FOTO: HELENA SANDSTRÖM

På Frivilligcentralen Knuten jobbar man på som vanligt, trots att framtiden är oviss. När statistiken visar på ökad psykisk ohälsa i samhället arbetar Frivilligcentralen för att bryta ensamheten och skapa gemenskap – värden som inte alltid är så lätta att mäta.

Innanför dörren på Frivilligcentralen Knuten är det *business as usual*. Kaffekoppar och hembakt står uppdukad i soffhörnan. I ett rum med skänkta antikmöbler träffas en studiegrupp för italienska. Men vid fönstren signalerar ett blått tygstycke med budskapet "Låt Knuten leva, brodera mera" att allt inte bara är som vanligt. I oktober genomfördes en protestmarsch mot förslaget att halvera stadsdelsnämndens bidrag till Frivilligcentralen Knuten. Beslutet bordlades och när detta skrivs är framtiden ännu oviss.

– För människor i området är det en trygghet att veta att Frivilligcentralen finns. När vi fick höra om de första nedläggningsplanerna valde vi att gå ut med det tidigt. Jag var orolig för att det

Att starta något ensam är svårt.
För att det ska bära behöver
man vara några fler.

skulle skapa håglöshet och missmod, men det har vi inte märkt av. Istället har det väckt kämpaglöd och gett än mer bevis på att verksamheten verkligen behövs, säger Anne Marie Blom.

Anne Marie har varit samordnare för Frivilligcentralen Knuten sen starten 2001.

– Grundtanken är att verksamheten ska bygga på människornas idéer. Min

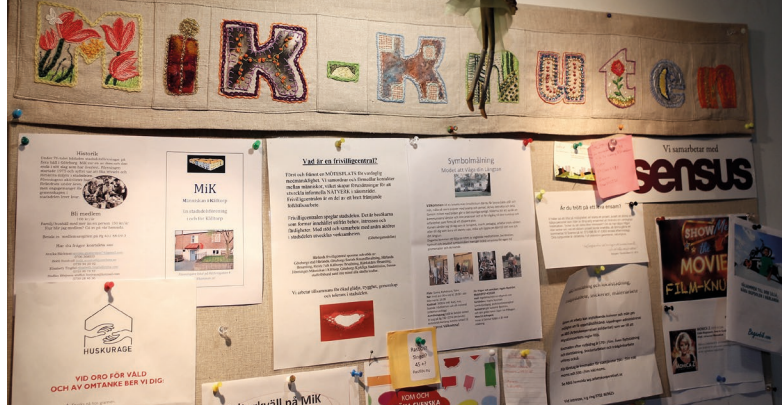
roll är att lyssna in och hjälpa till att förverkliga dem. Att starta något ensam är svårt. För att det ska bära behöver man vara några fler. Där kan jag para ihop personer som vill samma sak, berättar Anne Marie.

Idag jobbar hon halvtid för att också kunna studera och har sedan tre år tillbaka fått en kollega i Cathy Kristersson.

– Att få träffa deltagarna här och alla samtalen som blir – det ger mig så mycket.

En del som kommer är här tillfälligt. De kan vara sjukskrivna eller sakna ett meningsfullt sammanhang och behöver lyftas upp. Då kan Frivilligcentralen vara kryckan som kan ta dem vidare, menar Cathy.

Frivilligcentralen Knuten är för det mesta öppet. Under en vecka kan det vara runt 300 personer som kommer och går. Man kan komma som deltagare

Frivilligcentralens anslagstavla ger information om grupper som italienska och fritt måleri. Men kanske är samtalen och fikat det viktiga. Sven Isaksson tycker vi måste jobba för att stoppa ensamhetsepedemin i samhället.

i en grupp, som frivillig eller bara för att prata med någon. En man kommer in och provar en jacka i Gratisbutikens krypin. Senare idag ska frivilliga duka upp Gratisbutiken i hela lokalen.

– Det var en tjej här som för några år sen kom på idén att ha en hylla för att byta grejer. Så föddes Gratisbutiken och så är det med mycket av vår verksamhet, berättar Anne Marie.

Hon upplever att hon ofta fått kämpa för att förklara vad verksamheten går ut på. För två år sedan såg det också mörkt ut när det gäller ekonomin, men då gick Svenska kyrkan in och tog ett större ekonomiskt ansvar.

– Att vi inte har en specifik målgrupp och att verksamheten också är deltagarstyrd är väldigt unikt, men gör också att vi inte passar in i mallen när det ska fördelas resurser. Mycket i vårt samhälle är väldigt uppdelat på ålder eller intresse. Hit kan man komma utan

att på förhand riktigt veta vad man vill göra. Ensamhet kan också uppstå när man inte har råd att ta del av kurser och annat – här är allting gratis, säger Anne Marie.

Frivilligcentralen har betytt jättemycket för mig. Förr satt jag ofta ensam.

Utanför fönstret parkerar Flexlinjen och ett tiotal personer anländer. Systemrarna Kerstin och Gunnel Carlén ingår i kärnan av gruppen "Liv i Kålltorp". De är båda uppvuxna i Kålltorp och har bott här sen dess. Tanken med gruppen från början var att skriva ned minnen från Kålltorp och det har några också gjort.

– Men idag träffas vi mest för att prata och fika tillsammans. Vi har intressanta diskussioner om hur det var

då och hur det är nu, men vi är också spontana. Någon gång kan det handla om problem med mobilerna. En annan gång om livet och döden och existentiella frågor. Vi har blivit goda vänner och kan också hjälpa varandra, berättar Gunnel.

Att komma ut och vara social är viktigt när man blir äldre. Där fyller Frivilligcentralen en viktig roll, tror både Gunnel och Kerstin. Här kan man också möta människor utanför sitt vanliga nätverk och vidga sina vyer.

En som funderat mycket kring ensamheten i samhället är Sven Isaksson. Han kom hit genom vårdcentralens rekommendation.

– I bondesamhället bodde vi tillsammans flera generationer och hade kontakter i samma by. När industrialismen kom blev samhället mer segregat. Vi kan inte starta nya byar idag – men vi

behöver starta något annat. Ensamhetsepidemin är ett jätteproblem!

Från början var han tveksam till Frivilligcentralen. Att erkänna att man är ensam är ofta skamfyllt – och skulle han passa in där? Men så ville Sven ändå se vad det var för någonting. Idag håller han i filmklubben, där en storbildsskärm köpts in för ändamålet, och han är också med i flera samtalsgrupper. Han lever ensam och hans längtan är att hitta någon att dela livet med.

– Frivilligcentralen har betytt jättemycket för mig. Förr satt jag ofta ensam. Du kan vara med i många olika grupper på dagen, men samtidigt löser det inte ensamheten på natten när du går till ett tomt hem, tycker Sven.

På anslagstavlan sitter därför en lapp där han skrivit ned sina tankar. Hoppet är att starta någon typ av kontaktförmedling om fler är intresserade.

Och kanske har något hänt i samhället. Både Sven och Anne Marie tycker att det har blivit mindre tabu att tala om sin ensamhet. Och trots det osäkra läget för Frivilligcentralen ser Anne Marie hoppfullt på framtiden. Om bidraget fortsätter som förut tänker Frivilligcentralen göra ytterligare insatser mot just ensamheten.

– Ensamhet är osynlig på många sätt och kanske egentlig orsak när vi söker vård för andra symptom. I dagens samhälle där vi ofta bryter upp eller halkar ur våra sammanhang, måste vi själva ha socialt mod och kompetens för att hitta nya gemenskaper. Velfärdssystemet är ofta individuellt inriktat och klarar inte detta. Men vi behöver alla känna tillhörighet. Och på Frivilligcentralen finns en kreativ och öppen arena som jag verkligen tror kan hjälpa, avslutar Anne Marie.

Anne Marie Blom och Cathy Kristersson håller i verksamheten på Frivilligcentralen Knuten. Aktiviteterna är deltagarstyrda. Bland annat finns en broderigrupp som särskilt engagerade sig i samband med protestmarschen i oktober.

Om Frivilligcentralen Knuten

Frivilligcentralerna i Sverige startade under 90-talet, efter dansk och norsk modell. Syftet var att skapa mötesplatser och nätverk i närsamhället – som en del i att främja folkhälsan. Idag finns sex aktiva frivilligcentraler i Göteborg och har blivit en del i något som kommit att kallas för Göteborgsmodellen. I de flesta städer finns ofta bara en frivilligcentral, där Stockholm är ett exempel.

Frivilligcentralen Knuten startade 2001 efter en föregångare som fanns i Björkekärr och ligger idag på Råstensgatan 4 i Kålltorp. Idag bärs Frivilligcentralen ekonomiskt av Örgryte pastorat som är huvudman, SDN Örgryte Härlanda, Göteborgs stad/ social resursförvaltning och samarbetar med flera föreningar, varav den största parten är MiK (Människan i Kålltorp). Frivilligcentralen Knuten är en del av Härlanda församlings diakonala arbete.

Mer info: kalltorp.info/mik-knuten eller sök MiK-Knuten på Facebook.

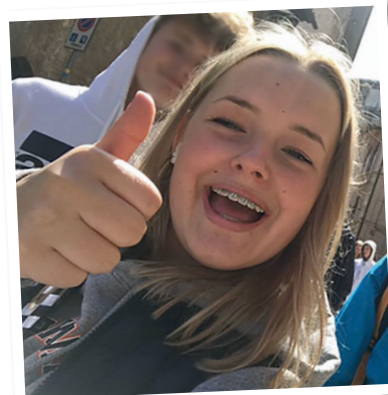
Elsa

ung ledare i konfirmandverksamheten i Sankt Pauli kyrka

” Jag kan känna mig ensam när jag tänker på hur många har väldigt stora familjer.

Själv bor jag med min mamma. Jag har ingen kontakt med min pappa och många släktingar bor långt bort. Samtidigt är jag glad för att jag ändå har fina människor runt mig. Jag får mycket kärlek från min bästa kompis familj – de har verkligen välkomnat mig med öppna armar.

Jag tror att vi skulle kunna minska ensamheten om fler skulle upptäcka vilken fin sammanhållning som finns i kyrkan, inte minst här i Sankt Pauli. Jag tror också att små saker kan göra skillnad – till exempel att ge några slantar till tiggaren utanför Ica eller vantar till någon som fryser. Och om fler skulle välkomna andra som jag har blivit välkomnad av min bästa kompis familj tror jag det skulle minska ensamheten brutalt.

Ur Svensk Ordbok

ensam

[en`-el.e`n-] adjektiv ~t ~ma

en-samm-are

- som är utan sällskap av någon annan
ibland med tonvikt på avsaknad av
hjälp och dylikt

- ensamboende

- som saknar nära vänner och
anhöriga

- som saknar make eller sambo när
sådan kunde förväntas

- unik i sitt slag

Tony

volontär vid soppan i Härlanda kyrka

” Jag har alltid levt i förhållande, men efter skilsmässan blev jag väldigt ensam. Det blev tråkigt och tomt och jag ville inte vara hemma längre. Men jag är envis och tänker att ensamheten inte är farlig om man accepterar den. Det som är svårt är att hitta riktiga vänner. Man kan ha gemensamma intressen, men det är bara då man pratar. Jag vill ju inte lägga alla mina bekymmer på människor runtomkring. Mest av allt är jag rädd för om det händer mig något och ingen märker det. Hur går det då?

Jag fick tips om sopplaget i Härlanda via en där jag bodde. Eftersom jag jobbat på restaurang, tänkte hon att det passade mig. Här pratar jag med många olika människor. Julen är jobbig, då känner jag mig ensam. Ibland har jag varit med på julfirande i någon kyrka för att slippa sitta ensam. Kanske ska jag fira i Härlanda kyrka i år?

Alva, Clara och Kristina

alla 11 år och sångare i Diskantkören i Skårs kyrka

” Ingen av oss brukar känna sig ensam – och skulle vi vara det är det för att vi själva har valt det. Ibland är det skönt att vara själv. Om någon verkar ensam på rasten kan man fråga den personen om den vill vara med och leka. Man kan också tipsa andra kompisar om att de också kan fråga. Och om någon är mobbad så skulle jag (Kristina) absolut säga ifrån och även säga till någon lärare. Det tror jag kan hjälpa ganska mycket.

är till för att belastas

TEXT & FOTO: HELENA SANDSTRÖM

Kyrkans SOS, tidigare Kyrkans Jour-tjänst, tar årligen emot runt 20.000 telefonsamtal och 3.000 elektroniska brev. Man hör av sig för att man i olika grad känner sig ensam, orolig, är i kris eller kämpar med suicid och behöver någon att tala med. De som tar emot dessa samtal är volontärer utvalda och utbildade för uppgiften.

Jag stämde möte med Bo Erlandsson, verksamhetschef på Kyrkans SOS, för att få veta mer. Han visar mig runt i lokalerna, berättar hur schemat fungerar, var volontärerna sitter när de tar emot telefonsamtal och om hur den anställda personalen arbetar i verksamheten.

– Volontärerna är verksamma på telefonen under eftermiddag och kväll och består av både personer mitt i livet, unga pensionärer och en och annan student. Just nu finns det ca 60 volontärer, och ca 16 som går utbildning under hösten, berättar Bo. Ett telefonpass är tre timmar och avslutas alltid med att volontärerna på ett pass har en gemensam avslutning, läser sinnesrobönen och välsignelsen.

SOS brevlådans elektroniska brev hanteras också av volontärer. Bland unga, till och med tonåringar, som hör av sig skriver fler brev än ringer. Det är alltid två som svarar på ett brev. En skriver ett utkast och den andra förädlar texten innan svaret går iväg. Brev besvaras alltid inom 72 timmar.

Som volontär är det önskvärt att man stannar minst ett år efter avslutad utbildning, och snittet nu ligger nog på 3-4 år tror Bo. Men några trotjänare

har arbetat mycket längre än så. Engagemangets längd är dock inte det viktiga utan det är hjärta och själ.

På frågan om vad som förväntas av en volontär får Bo tänka efter för att kunna uttrycka det utan att det blir "fikonspråk".

– Det är viktigt att kunna ställa sig själv åt sidan för en stund. Att kunna reflektera över samtalet ur ett helikopterperspektiv och att känna med den andre i samtalet utan att de tar

Vi botar inte ensamhet eller psykisk ohälsa, men vi lindrar kanske genom att vara med ett steg på vägen.

över. Man måste kunna låta bli att vara resultatintriktad. Att inse att man inte löser problem, utan är en lyssnande medmänniska just i samtalet. Och att vara beredd att släppa när samtalet är över.

– Det viktiga är att veta att vi i samtalet inte värjer oss för några frågor. Vi finns med i det mörkaste mörka, det svåraste svåra och vi upplever att det inger lite hopp hos den vi pratar med. Vi botar inte ensamhet eller psykisk ohälsa, men vi lindrar kanske genom att vara med ett steg på vägen.

Man talar om utbredd ensamhet och psykisk ohälsa i dessa dagar. Jag frågar om det är så att någon drar sig för att ringa Kyrkans SOS "bara för att man är lite ensam"?

– Ensam kan man ju känna sig även om man har ett utåt sett fungerande liv med bostad, jobb och social samvaro, det är ena änden på skalan, svarar Bo. I andra änden finns den brutala ensamheten då man är helt socialt isolerad. Har man dessutom en psykisk ohälsa så faller man snabbt ur det sociala nätverket.

Först måste man ju komma till insikt att det är något man inte löser själv, utan att det är bra att tala med någon.

Man vill kanske inte belasta någon annan med sina problem, men Kyrkans SOS är till för att belastas. Det går absolut att ringa hit. Tröskeln är låg.

Samtalen till Kyrkan SOS ökar när storhelgerna närmar sig. I mitten av december ska den nya kullen volontärer starta sitt arbete. Bo berättar att när Kyrkans SOS bjuder in att söka till att bli volontär, så hör även intresserade från andra delar av landet av sig. Det stupar på att det bara är i Göteborg verksamheten finns, även om samtalen och breven kommer från hela landet.

En undersökning hösten 2018 visar att ca 39 % av samtalen kommer från Västra Götalandsregionen, resten är från övriga landet. Breven tror man det är ännu större spridning på.

– Vi som arbetar med Kyrkans SOS ser gärna att det startar enheter runt om i landet. Just nu arbetar vi med en handbok och är beredda att stötta vid uppstart av liknande verksamhet på annan ort. Behovet av fler volontärer framöver finns! avslutar Bo.

– Det finns många typer av volontäruppdrag för den som vill göra en insats, inte bara hos oss vid Kyrkan SOS, säger Bo. Och man behöver inte binda upp sig för långa tider. "Jag kan inte rädda hela världen, men jag kan göra det här idag" är en tanke som räcker långt.

BO TIPSAR:

Fundera på om det är någon du inte hört av dig till på länge. Kanske ett **telefonsamtal** räcker för att skingra ensamheten?

Många lever i en social samvaro där man säger vad man tycker.
Säg något annat än det du brukar säga. Säg vad du **känner**.

Att bli volontär hos Kyrkans SOS

Varje vår och höst bjuder Kyrkans SOS in till informationstillfällen för den som är nyfiken på att bli volontär. Efter det att en intresseanmälan är gjord görs en urvalsintervju och sedan genomförs en utbildning som pågår under ca 3 månader. Under utbildningen får man prova på att sitta i telefon och även hantera SOS-brevlådan ett par gånger tillsammans med en annan volontär.

Under första året efter utbildningen ges obligatorisk handledning sex gånger. Det finns möjlighet till direkthandledning vid behov och man har som volontär en egen kontaktperson. En öppen samling varje år ägnas åt att lyssna till någon som kan berätta om ämnen som ligger nära det många samtal handlar om. Nästa gång är suicidforskaren Ullakarin Nyberg inbjuden att möta de aktiva volontärerna.

Örgryte pastorat bidrar till Kyrkans SOS arbete genom ett avtal. För 2020 bidrar pastoratet med **470 000** kronor till verksamheten.

Kyrkans SOS

SOS-telefonen: 031-800 650

Vardagar kl 13-21

Lördag/söndag/helgdag kl 16-21

SOS-brevlådan: sos.svenskakyrkan.se

Exp.tel 031-739 10 50

Webb www.kyrkanssos.se

När barnet stjäl uppmärksamheten

Jag tyckte att jag hade något viktigt att säga, men i församlingen drogs allas uppmärksamhet åt ett annat håll. Ett litet barn, som nyss lärt sig gå, gick med vingliga steg fram emot altarringen och nästan alla de församlades blickar var intensivt riktade mot barnet. Jag har lagt märke till detta flera gånger. Den dragningskraft ett barn har är så helt naturlig och inte mycket annat kan mäta sig med den. En liten människa som med möda håller på att lära sig det vi större redan kan är helt enkelt oemotståndlig.

Julen handlar om att Gud kommer till oss som ett sådant barn. Också Jesus behövde lära sig att gå. Troligen gladde sig Maria och Josef över hans första steg som föräldrar gör. Tanken svindlar varje jul som jag får fira: att när Gud vill berätta för oss människor något om sig själv väljer han att bli en av oss. Evangelisten Lukas berättar att Maria födde sin son, lindade honom och lade honom i en krubba. En händelse så stor att vår tideräkning utgår från den beskrivs så kort. Guds son föds och läggs i en krubba. Jesus var naturligtvis inte den ende att födas just den natten, men just hans födelse är så unik. Gud blir människa!

Kärt barn har många namn säger man. Jesus kallas inte bara Guds son utan också Immanuel. Det betyder: Gud är med oss. Ett mycket träffande namn eftersom Gud i Jesus väljer att bli en människa som du och jag. Genom att Jesus har delat våra livsvillkor med oss vet han helt och fullt vad det innebär att vara människa. När vi läser om honom i bibeln märker vi att han gick andra människor till mötes med stor kärlek, respekt och omsorg. Vår kyrkas tro är att han fortfarande gör det. Hans liv slutade med döden, men döden kunde inte behålla honom i sitt grepp utan han uppstod från de döda och delar ännu idag våra liv med oss. Vi ber till honom och många är vi som erfar hans kärlek och vägledning i livet varje dag.

Egentligen kan man säga att inte bara Jesu födelse är unik. Varje människas liv och därigenom födelse är unik. Gud vill att just du och jag skall finnas här och nu. När vi lär känna Jesus och märker att han delar sitt liv med oss förstår vi att han också vill att vi ska dela våra liv med varandra. Vi firar jul en gång om året, men att dela våra liv som människor tillsammans här i vårt närområde får vi göra året runt. Våra församlingar i Örgryte pastorat vill

vara mötesplatser både mellan himmel och jord som när vi firar gudstjänster på olika sätt, men självklart också goda mötesplatser mellan oss människor. När Jesus hade fötts i Betlehem kom många och ville hylla honom. Så har det alltid varit sedan dess: tillsammans får vi här nu i östra Göteborg samlas omkring honom och dela livet både med honom och varandra. Ibland är vi blyga inför varandra och vet inte riktigt hur vi ska närma oss varandra. Vi får göra som det lilla barnet: ta ett steg i taget; kanske lite vingligt i början. Det mest grundläggande delar vi med Gud själv: att veta vad det innebär att vara människa helt och fullt.

En bön i jultid uttrycker detta:
"Gud, i tillbedjan och glädje böjer vi oss ner över barnet i krubban och ger honom våra gåvor. Vi bär fram våra erfarenheter av livets svårigheter och möjligheter och ber om att få vara till välsignelse. Amen."

Med önskan om en god och välsignad jul.

Björn Nilsson
församlingssherde
i Sankt Pauli församling

*"Vi får göra som det lilla barnet:
ta ett steg i taget;
kanske lite vingligt i början."*

Jul i gemenskap

I december är det terminsavslutning för församlingarnas verksamheter, och pepparkakor, lussekatter och en och annan clementin och skumtomte förtärs. Efter det tar grupperna juledigt, och Julen ska firas. Men för den som tycker att julen blir alltför ensam så finns det möjlighet att fira tillsammans.

Louise Edqvist Lendefors och hennes man Peter var med och drog igång ett julaftonsfirande i Björkekärrens kyrka för några år sedan. Då var Peter anställd som diakon i församlingen, och de

funderade på hur man skulle kunna göra ett firande för dem som kände sig ensamma, eller som inte har råd med julmat, och bestämde sig för att dra igång det. Louise berättar:

– Första året vi hade detta var vi 40-50 personer. Det blev en väldig blandning av människor, både stora familjer och ensamma som kom, någon kom med sitt barnbarn. Så det är vuxna och barn i olika åldrar och några nysvenskar. Vissa hör om oss ryktesvägen, men vi vänder oss också till dem vi vet sitter ensamma. Man får anmäla sig, men

alla som kommer innanför dörren är välkomna!

– Först är det samling kring krubban och sedan blir det jullunch. Det blir en fin stund när man får sitta och prata med bordsgrannarna, barnen springer runt innan det blir sång och musik, lite ringdans och fiskdamm. Vid 14-tiden avslutas gemenskapen.

Ett tiotal volontärer står för markservicen med mat, dukning och disk och i köket får inte präst och diakon hjälpa till, då deras plats är att vara mitt

Möjlighet till jul i gemenskap på julafton

I BJÖRKEKÄRRS KYRKA

Vi börjar med Samling vid krubban kl 11.00. Därefter bjuder vi på jullunchtallrik med efterföljande julmys och fiskdamm för barnen och avslutar med en julandakt kl 14.00.

Anmäl gärna ditt deltagande till diakon Matias Juopperi, tel 031-731 80 13 eller matias.juopperi@svenskakyrkan.se

”Alla som kommer in genom dörren är välkomna.”

Musik och mat är för alla

i gemenskapen och att vara tillgängliga för den som kanske behöver få prata lite extra.

Louise berättar att hon stod över firandet förra året, men i år jobbar hennes man på julafton, då tyckte hon att hon kunde delta i arbetet i Björkekärr igen.

– Jag tror att mina barn, som är i tjugoårsåldern, och mina föräldrar kommer med i år. Och vi hoppas på många nya och gamla bekantskaper, alla är välkomna!

TEXT: HELENA SANDSTRÖM

Den som står för musiken på julaftonens gemenskap i Björkekärrs kyrka är **Lennart Adfors**, församlingsbo som spelat sedan urminnes tider, som han själv säger, han har nyss firat sin 85-årsdag. För församlingsborna är han en välkänd profil, och även de som besöker Sankt Pauli församling stöter på honom ibland.

När jag frågar honom vad det är som är speciellt med gemenskapen på julafton, så säger han:

– Det är att få ge och dela glädje!

Att samlas på julen, som kanske är den värsta tiden på året för den som blivit ensam, ger en bra känsla. Och att samlas kring mat och musik är något som passar alla åldrar. Jag spelar både psalmer och julmusik, dessutom lite ringdans och kan till och med spela ur Madame Butterfly om det skulle vara så. Repertoaren är stor.

Lennarts barn har också musiken i blodet, de är med och spelar ibland.

– Det är en ynnest att få göra det tillsammans, avslutar Lennart.

I HÄRLANDA KYRKA

Välkomna till julfirande kl 11.00–ca 18.00 med gemensam måltid, Kalle Anka, julpyssel, spel och musik. Vi börjar med Samling vid krubban och avslutar med julbön.

Anmäl dig gärna till orgryte.pastorat@svenskakyrkan.se (ange ev. specialkost) senast 17/12.

I ÖRGRYTE FÖRSAMLINGSHEM

Kl 14.30–17.00 (Drop in från 14)
Det finns glögg och pepparkakor framdukat samt julgotter och clementiner. Juleljus och granen tindrar! Sedan bjuds på julegröt och skinksmörgås. Vi dricker kaffe/te tillsammans och njuter av en bit tårta. Det blir julsång, musik och någon dikt. Strax före kl 17.00 bryter vi upp för att gå upp till Örgryte

nya kyrka och vara med på julbönen som är slut ca kl 18.00 Ta med ett gott humör och kom!

Anmäl gärna ditt deltagande till diakon Annika Källstrand, tel 031-731 83 34 eller annika.kallstrand@svenskakyrkan.se

Måltidsgemenskap i Pauli

TEXT OCH FOTO: KAROLINA BRAUN

På Café Pauli är gemenskapen runt måltiden det som står i centrum. För ideella medarbetaren Lisbeth Helle har det också inneburit en väg ut ur ensamheten.

När livets förändras eller man drabbas av en kris är det lätt att ensamheten också infinner sig. Att då hitta ett nytt sammanhang och en gemenskap är inte alltid så enkelt. Men ett sätt kan vara att få en uppgift och något att göra.

Vi sitter vid ett litet bord innanför köket i Sankt Pauligården och förfika. Snart ska Café Pauli öppna, med servering av sopplunch och efterrätt. Britta Larsson och Lisbeth Helle är två av de tre som brukar duka och ställa fram maten varje vecka.

– Jag hittade hit i samband med att min dotter dog, berättar Lisbeth. Prästen som hade begravningen hjälpte mig väldigt mycket. Jag var ensam, hade

inga syskon eller släkt nära. När min dotter dog gick jag inte utanför dörren på flera månader.

Prästen uppmuntrade Lisbeth och så småningom började hon våga sig ut och hittade också in i kyrkan. Nu har hon hunnit fylla 76 och hjälper till både i Café Pauli och gemenskapsträffarna

Här känner jag mig behövd och har också fått sådan god gemenskap

sedan fyra år tillbaka. Hon sjunger också i kyrkans damkör som övar på dagtid och som hon också tycker är ett bra sätt att lära känna människor.

– Att vara ensam är inte roligt. Men att vara med i kyrkan har hjälpt mig väldigt mycket. Här känner jag mig

behövd och har också fått sådan god gemenskap. Förra påskaftonen satt jag ensam – då kom en person jag lärt känna här och frågade om jag ville följa med och fika. Att sådant kan hända är ju helt fantastiskt, tycker Lisbeth.

Britta Larsson håller med om den goda gemenskapen som finns i kyrkan och på Café Pauli. Hon har tidigare jobbat i kyrkan men tycker det är tråkigt att vara pensionär. Hon bor alldeles intill och jobbar här några timmar då och då, delvis som timanställd men också ideellt.

– Jag har familj runt omkring mig men det är skönt att ha något att göra. Här på Café Pauli kokar vi kaffe, dukar och förbereder. Att tända ljus och göra det mysigt är viktigt. Vi hälsar också välkomna till alla, berättar Britta.

Café Pauli började en gång i tiden som ett köttbullscafé. Idag kommer

◁ *Lisbeth Helle och Britta Larsson trivs i köket på Café Pauli.*

– *Här känner jag mig behövd och har också fått sådan god gemenskap, menar Lisbeth.*

maten via catering för att inte belasta de ideella för mycket. Diakon Annette Andreasson leder verksamheten och vill att det ska kännas lätt att komma hit, även för den som inte är så familjär med kyrkan för övrigt.

– Vi vill ha låga trösklar och har fokus på just måltidsgemenskap. Vill man sitta ensam i ett hörn är det okej, men målsättningen är man inte ska kunna komma hit utan att någon har sagt hej till en, säger Annette.

Idag serveras linsoppa med bröd och äppelpaj till efterrätt. Britta och Lisbeth jobbar på med att ställa i ordning och efter tolv börjar de första gästerna komma. Många är stammisar men det kommer också några nya. Två av de sistnämnda är Britt Demling och Ragnhild Olsson som bor i Tornhuset i Gårda. De gick förbi Sankt Pauli kyrkan på sin promenad och undrade om det gick att titta inuti kyrkan.

– En vänlig person entusiasmerade oss att gå in på lunchmusiken som precis skulle börja och sedan följde vi med in på soppan. Så det var verkligen på ett bananskal som vi kom hit, men här är väldigt trevligt, tycker Ragnhild.

Vid samma bord sitter Mona Löf och Sture Bergqvist som åkt hit från Hisingen. Mona bor i Backa och hon berättar att hon besöker en lunch i någon kyrka varje dag under veckan, och på onsdagar är det Sankt Pauli.

– Sedan min son dog är jag ensam.

Här träffar jag så trevliga människor och har god gemenskap, tycker Mona.

– Och så är det god mat också, fyller Sture i.

Snart är kaffet urdruckat och pajen uppäten. Några börjar packa ihop, medan andra stannar och pratar en stund. Här behöver man inte ha så bråttom. För Britta och Lisbeth väntar disken, men de har också hunnit sitta ner och äta. De trivs med sin uppgift.

– Och om det är fler som vill hjälpa till är de välkomna, menar Annette.

Café Pauli – S:t Pauligården

Öppet onsdagar kl 12.15. Stängt under december då diakonerna istället gör många hembesök. Öppnar igen 15 januari, då med möjlighet till 15 minuters lunchmusik i kyrkan kl 12.00.

Fler mötesplatser på dagtid

SOPPLUNCH

Örgryte församlingshem: Tisdagar kl 12
Härlanda församlingshem: Onsdagar 11.45–14 med Sångkuren kl 12.45
Björkekärns kyrka: Torsdagar 12–13.30
Sankt Pauli kyrka – se artikel

GEMENSKAPSTRÄFFAR MED PROGRAM

Sankt Pauli kyrka: Tisdagar kl 11–12.30
Skårs kyrka: Varannan onsdag kl 13–15
Örgryte församlingshem: Varannan onsdag kl 13–15

SJUNG PÅ DAGTID

Sankt Paulis damkör, alla åldrar: Varannan tisdag kl 13 i Pauligården
Sångkuren med allsång och visor: Härlanda församlingshem onsdag kl 12.45

SYFÖRENING/ARBETSKRETS

Härlandakretsen: Måndagar udda veckor kl 10–13 i Härlanda församlingshem
Skår arbetskrete: Måndagar kl 12–14 i Skårs kyrka
Örgryte diakonikrets: Tisdagar kl 12.30–14.30 i Örgryte församlingshem

Sture Bergqvist och Mona Löf (t.v.) är två av Café Paulis gäster. De reser hit från Hisingen. Britta Larsson (t.h.) tänder ljus och tycker det är viktigt att göra det mysigt.

Obs! För aktuella tider...

För aktuella tider till våren gå in på www.svenskakyrkan.se/kalender

Mer verksamhet hittar du också på www.svenskakyrkan.se/orgryte

Musik

i advent och jul

JAG VILL UPPLEVA MUSIKEN MED DIG

Rytmikstund i julkonsertform för små barn och föräldrar. Med rytmikpedagog Malin Boqvist, föräldrakör och musiker.

SÖNDAG 8 DECEMBER 16.00

HÄRLANDA KYRKA

LUCIAKONSERTER

KL 17.30 Kortare program för familjer med små barn. Fri entré.

KL 19.30 Härlanda Diskant- och Gosskör, Härlanda Discantus och Flickkör, Härlanda Voces, stråkkvartett ur Göteborgs Symfoniker, Birgitta Mannerström-Molin och David Molin, körledare. *Biljetter via Ticketmaster.*

FREDAG 13 DECEMBER

HÄRLANDA KYRKA

LUCIAHÖGTID

Ett stämningsfullt luciaprogram där Sankt Pauli ungdomskör utgör luciatåget och Sankt Pauli Vokalensemble också medverkar under ledning av Mathias Harms. Mikael Holmlund vid flygeln.

FREDAG 13 DECEMBER 18.30

SANKT PAULI KYRKA

LUCIAHÖGTID

Örgryte Vocalis, Örgryte Diskantkör, Skårs miniörkör samt Hvitfeldtska Musikgymnasiet kör åk 2 under ledning av Madeleine Gustafsson, Claes-Göran Lundgren och Martin Bagge. *Entréavgift 50 kr, barn under 7 år gratis, biljetter säljs vid entrén från 18.30.*

FREDAG 13 DECEMBER 19.30

ÖRGRYTE NYA KYRKA

NÄR DET LIDER MOT JUL

Julkonsert med Härlanda Kammarkör, Pierre Guis, violin, Svetla Tsvetkova, orgel och David Molin, dirigent. *Biljetter via Ticketmaster.*

LÖRDAG 14 DECEMBER 18.00
HÄRLANDA KYRKA

GAUDETE!

Lodolakörens julkonsert med Hanna Bendz, cello, Erland Hildén, orgel och piano, Thomas Lagerberg, dirigent. *Entréavgift 170 kr (100 kr för barn upp till 12 år) Biljetter beställs genom biljett@lodola.se*

LÖRDAG 14 DECEMBER 15.00 OCH 17.30
ÖRGRYTE NYA KYRKA

HÄR KOMMER NU ETT ÄNGLABUD

Julkantat för kör, solister och orkester av Arne Dagsvik. Kören VOICES, instrumentalistgrupp, Mikael Holmlund, under ledning av Lena Eriksson framför julbudskapet samtidigt som händelsen gestaltas framme i koret.

SÖNDAG 15 DECEMBER 18.00
SANKT PAULI KYRKA

JULENS SÅNGER

Ragnar Olinder, Jan Jidsten, Linda Payerl m.fl.

FREDAG 20 DECEMBER 19.00
BJÖRKEKÄRRS KYRKA

SJUNG IN JULEN

Julkonsert med Härlanda Oratoriekör, stråkkvartett, Lars Storm, orgel, Thomas Jönsson, solist och Ulf Lindström, dirigent.

SÖNDAG 22 DECEMBER 18.00
HÄRLANDA KYRKA

VI SJUNGER IN JULEN!

Julens sånger och psalmer med Sankt Pauli julkör, Göteborgs blåsarsinfonietta och en sjungande församling!

SÖNDAG 22 DECEMBER 18.00
SANKT PAULI KYRKA

JULORATORIUM

Ett nyskrivet juloratorium med musik av Erland Hildén. Texter: Lennart Widing, Gunnar Lidén och aposteln Matteus. Linnéa Sjösvärd, sopran, Mari Lindbäck, alt, Björn Larsson, bas, orkester från GöteborgsOperan, Simon Konkoli, Willisorgeln, Henrik Kilhamn, piano. Örgryte Kyrkokör och Julkören. Dirigent: Erland Hildén

SÖNDAG 22 DECEMBER 18.00
ÖRGRYTE NYA KYRKA

SJUNG IN JUL

Matilda Leijon, sång, Anna Märta Leijon, sång och betraktelse, Petra Hellquist, cello, Stina Persson, orgel och piano.

MÅNDAG 23 DECEMBER 19.00
ÖRGRYTE NYA KYRKA

MINNS DU SÅNGEN – JULSPECIAL

Kom och sjung julsånger tillsammans med Sankt Pauli Damkör och instrumentalister! Fröjdas vart sinne, julen är inne!

SÖNDAG 26 DECEMBER 18.00
SANKT PAULI KYRKA

MÄSSA MED MOZART

Konsertant högmässa Missa Brevis B-Dur av W. A. Mozart. Madeleine Gustafsson, sopran, Mari Lindbäck, alt, Jacob Wall, tenor och Björn Larsson, bas samt instrumentalister, Örgryte Kyrkokör, Erland Hildén, dirigent.

TRETTONDE DAG JUL 6 JANUARI 11.00
ÖRGRYTE NYA KYRKA

CAROLS VID BETLEHEM

Julgudstjänst i anglikansk tradition med Sankt Pauli kyrkokör under ledning av Mikael Holmlund. Karin Birgersson, vid orgeln.

TRETTONDE DAG JUL 6 JANUARI 18.00
SANKT PAULI KYRKA

Gudstjänster

i juletid

24/12 JULAFTON

BJÖRKEKÄRRS Kyrka

11.00 Samling vid krubban, Ragnar Olinder, Linda Payerl. 11–14 Julfirande – läs mer på s. 14.

23.00 Midnattsmässa, Lars Olsson, Anders Pihl.

HÄRLANDA Kyrka

11.00 Samling vid krubban, Erik Gyll, Maria Löfdahl, Ulf Lindström, Julkören. 11–18 Julfirande – läs mer på s. 14

17.00 Julbön, Eva Gripenby, Ulf Lindström, Thomas Jönsson, solist.

23.30 Julnattsmässa
Josefine Rubenson m.fl.

SANKT PAULI Kyrka

11.00 Samling vid krubban, Daniel Bennsten, Hilding Egestål

17.00 Julbön, Björn Larsson, Bengt Nilsson

23.00 Midnattsmässa, Daniel Bennsten, Mikael Holmlund

SKÅRS Kyrka

11.00 Samling vid krubban, Anna Märta Leijon, Stina Persson, Cecilia Lundahl, Madeleine Gustafsson

ÖRGRYTE NYA Kyrka

08.00 Hell dig julafton, Joakim Johansson, Erland Hildén, Örgryte kyrkokör och Björn Larsson, solist
14.30–17 Julfirande i församlingshemmet – läs mer på s. 14.

17.00 Julbön, Jonathan Andersson, Erland Hildén

23.30 Musik i julnatten, Vivianne Wetterling, Stina Persson

25/12 JULDAGEN

BJÖRKEKÄRRS Kyrka

07.00 Julotta, Pehr Vitalis, Linda Payerl

HÄRLANDA Kyrka

07.00 Julotta, Eva Gripenby, Ulf Lindström och Thomas Jönsson, solist.

SANKT PAULI Kyrka

11.00 Högmässa, Björn Larsson, Mikael Holmlund

SKÅRS Kyrka

11.00 Högmässa, Ingvar Humlén, Claes-Göran Lundgren, Örgryte damkör, Kristina Ålåker, tvärflöjt

ÖRGRYTE GAMLA Kyrka

07.00 Julotta, Krister I:son Lundin, Erland Hildén, ensemble ur Örgryte kyrkokör

26/12 ANNANDAG JUL

BJÖRKEKÄRRS Kyrka

10.30 Högmässa, Pehr Vitalis, Jan Jidsten

HÄRLANDA Kyrka

11.00 Annandagsmässa, Josefine Rubenson, Ulf Lindström och Helene Ericsson. Kyrkkaffe med skinksmörgås efter mässan.

SANKT PAULI Kyrka

11.00 Högmässa, Björn Nilsson, Mikael Holmlund

ÖRGRYTE GAMLA Kyrka

11.00 Gudstjänst, Anna Märta Leijon, Stina Persson

1.558

personer firade gudstjänst
i våra församlingars kyrkor
på julafton 2018

31/12 NYÅRSAFTON

BJÖRKEKÄRRS KYRKA

17.00 Nyårsbön, Gunnar Holmqvist,
Jan Jidsten

SANKT PAULI KYRKA

17.15 Nyårsbön, Björn Nilsson, Hilding
Egestål

ÖRGRYTE GAMLA KYRKA

17.30 Nyårsbön, Jonathan Andersson
Duo Drougge Konkoli: Eric Drougge,
violoncell och Simon Konkoli, piano

1/1 NYÅRSDAGEN

BJÖRKEKÄRRS KYRKA

18.00 Mässa, Gunnar Holmqvist, Jan
Jidsten.

HÄRLANDA KYRKA

11.00 Nyårsdagsmässa, Josefine
Rubenson, David Molin och Helene
Ericsson.

SANKT PAULI KYRKA

11.00 Högmässa, Martin Lindh, Björn
Nilsson, Sverker Jullander.

SKÅRS KYRKA

17.00 Nyårgudstjänst, Jonathan
Andersson, Claes-Göran Lundgren,
Mia Wallander, solosång

6/1 TRETTONDE DAG JUL

BJÖRKEKÄRRS KYRKA

10.30 Högmässa, Ragnar Olinder m.fl.

HÄRLANDA KYRKA

**11.00 Trettondedagsmässa med
stjärnfest**, Erik Gyll, Eva Gripenby,
Ulf Lindström och ensemble ur
Härlanda Oratoriekör. Stjärnfest i
församlingshemmet efter mässan.

SANKT PAULI KYRKA

11.00 Högmässa, Daniel Bennsten
Mikael Holmlund

ÖRGRYTE NYA KYRKA

11.00 Konsertant högmässa Martin
Lindh, läs mer på föregående uppslag

Information om församlingarnas verksamheter

Våra församlingar har månadsblad och/
eller terminsinformation om guds-
tjänster och verksamheter. Vill du ha
information digitalt eller via brev så hör
av dig till expeditionen så ordnar vi det!

Axplock

JULMARKNAD

Lotterier, tombola, fiskdamm, café,
försäljning av handarbete och hembakt.
Bergsjöns syateljé säljer sina alster
m.m. **Lördag 7/12 kl 10-14** i Skårs
kyrka. Miniörkörernas luciatåg kl 12.
Behållningen går till diakonala ändamål
här hemma och ute i världen.

INÅT UTÅT

14.15-17.30 STILLA DAG

Vi söker oss inåt inför julen genom
cirkeldans och djupmeditation.
Christina Nyhage, pedagog, teolog och
dansledare. Kvällsfika kl 17.30.

Söndag 15/12 i Härlanda kyrka och
församlingshem. Anmäl dig gärna till
Josefine Rubenson, 031-731 80 21 eller
Kerstin Sjöås, 0708-75 44 45.

17.30-20 SINNESROKVÄLL

Föredrag: Hur ser ockupationen ut
på Västbanken? Tove berättar om
följeslagarprogrammet i Israel och
Palestina.

ALPHAKURS I SANKT PAULI

Introduktionskursen i kristen tro.
Samtal om tro och meningen med livet
där allt börjar med en måltid.

Tio tisdagkvällar kl 18.30-20.45 i vår i
Sankt Pauli-gården, start 28/12.
I kursen ingår också en heldag. Anmälan
till präst Björn Larsson, 031-731 80 04
eller bjorn.larsson@svenskakyrkan.se

Populärt kapell blir ännu vackrare

Det återöppnade Östra kapellet har förändrats efter en omfattande restaurering efter branden i april 2018. Kapellet var stängt, efter ett blixtnedslag i taket som orsakade stora skador, men öppnades i november. Från utsidan kan man se det nya taket i skiffer som är mer likt ursprunget från 1861. De stora förändringarna finns dock på insidan. Ny färgsättning, en omgjord orgelläktare och inte minst målningar som dolts i många år.

I samband med att den invändiga putsen demonterades hittades tre väggmålningar i koret. Frescomålningarna är utförda av den kände Göteborgskonstnären Georg Pauli 1899. Målningarna

täcktes med vitmålade spånskivor i samband med en tillbyggnad 1955. I samband med renoveringen efter branden beslutades att målningarna skulle tas fram igen. Restaureringen av målningarna blev omfattande eftersom spikar hade slagits rakt in i konstverken när reglarna bakom spånskvivorna sattes upp.

Bänkarna har fått ny klädsel, väggar och tak ny färg och i taket hänger en ny cirkelformad lampa med strömsnål ledteknik. Orgelläktaren är också omgjord. Det finns flera förändringar som inte är så påtagliga som dränering och el- och teknikstyrning. En ny kransgård finns också. Kostnaden beräknas till cirka 20

miljoner och Göteborgs begravnings-samfällighet svarar själv för ungefär 8 miljoner efter ersättning från försäkringsbolag.

Kapellet på Östra kyrkogården är uppfört i nygotisk stil. Det invigdes 1861. Arkitekt var J H Strömberg, som också står bakom kyrkogårdens utformning. Sedan hösten 2017 är kapellet en neutral ceremonilokal för såväl borgerliga begravningar som begravning enligt Svenska kyrkans ordning eller andra religiösa ordningar. Byggnaden är kulturminnesmärkt.

TEXT: HASSE JONSSON
FOTO: KAROLINA BRAUN

5

Annorlunda julklappstips

1. Häng en påse bullar på grannens dörr med en hälsning – eller ännu hellre: Knacka på och bjud på fika.
2. Fyll en burk med lappar med 52 komplimanger till exempel tapetsera, skotta snö, vara hundvakt eller baka tårtor.
3. Ge bort ett presentkort på något du är bra på, till exempel tapetsera, skotta snö, vara hundvakt eller baka tårtor.
4. Skriv ett brev om ditt bästa minne du har med den personen.
5. Rensa ut i garderoben och ge en julkasse till Stadsmissionen eller någon som behöver det.

Diakonerna informerar

Samtal

Ibland behöver man prata med någon utomstående om tex vägval i livet, funderingar, tvivel eller tro, sorg, eller helt enkelt ha någon som lyssnar. Välkommen att boka tid hos diakon eller präst.

Präst har total tystnadsplikt. Diakon har tystnadsplikt utom när personen själv avsäger sig den, när barn far illa eller när diakonen ska vittna under ed i domstol.

Fondträffar

Ett par gånger per år har vi fondträffar där vi kan hjälpa dig att söka fonder. 2020 års första fondträff är 18/3 i Sankt Pauli församlingshem. Läs mer:

www.svenskakyrkan.se/orgryte/fondtraff

Kontakt

Du hittar våra kontaktuppgifter på respektive församlings hemsida. Vet du inte vilken församling du tillhör? Ta kontakt med pastorsexpeditionen, så får du hjälp att hitta rätt. 031-731 80 40.

För alla flickors rätt till ett värdigt liv

Mer än...

780 miljoner människor över 15 år kan inte läsa.
2/3 av dem är flickor och kvinnor.
30 000 flickor, under arton år blir bortgifta
10 000 flickor könsstympas
...varje dag.

Miljoners flickor i världen lever under förtryck och utsätts för hot, våld och övergrepp – bara för att de är flickor. Vi kan aldrig acceptera att fattigdom och normer ger flickor sämre förutsättningar för ett värdigt liv.

Act Svenska kyrkan stödjer humanitära insatser och projekt över hela världen för att stärka flickor och kvinnors rätt till god hälsa, värdighet och makt över sitt eget liv. I julinsamlingen – som startar vid första advent och pågår till trettondag jul – kan du vara med i kampen för varje flickas rätt att kunna påverka sin framtid. Alla ska ha rätt att själv få välja med vem de vill leva sitt liv. Alla äger rätten att bestämma över sin egen kropp.

Vi lever alla under samma himmel och har samma rättigheter.

Swisha din julgåva till
9001223

Tack!

act
Svenska kyrkan

